

[Økonomiministeren.]

dag. Andre deltagere i denne debat vil sikkert hente emner frem, som jeg ikke her har omtalt. Afgørende er imidlertid, at debatten vil give os mulighed for at belyse en række væsentlige perspektiver for vort samfunds fremtidige udvikling.

Jeg vil understrege, at disse perspektiver selvsagt ikke behøver at være begrænsede til den økonomiske udvikling og den herpå sigtende planlægning. Forfatteren Villy Sørensen retter i sin bog „Uden mål — og med“, som han for nylig fik Nordisk Råds litteraturpris for, en kritik af den første perspektivplanredegørelse ud fra det synspunkt, at den lægger for ringe vægt på den menneskelige faktor. Jeg vil gerne citere fra side 189:

„Meget tyder ikke på, at større forståelse af den økonomiske politik vil føre til større forståelse for den.“

Og videre:

„Der synes at være en uoverensstemmelse mellem den homo oeconomicus, den produktionsfaktor, som samfundsøkonomien behøver, og den homo sapiens, hvis forståelse samfundsøkonomien også behøver, — en uoverensstemmelse, som vel i sidste instans er grunden til, at vi ikke ved, hvad vi gør — og ikke gør, hvad vi ved.“

Der er det rigtige heri, at de økonomiske forhold jo kun er en side af tilværelsen, og at den økonomiske politik må indordnes under en samlet politisk vurdering af forholdet mellem samfund og menneske. Herunder hører f. eks. spørgsmålet om den fortsatte økonomiske vækst — hvorvidt den er ønskelig, og hvor længe den kan fortsætte. Denne debat har PP II ikke taget op, simpelt hen fordi det har ligget uden for den stillede opgave.

Også her gælder det imidlertid, at vore valgmuligheder er mere begrænsede, end mange mennesker gerne vil tro, og det er ikke blot på helt kort sigt, men også inden for en periode af den længde, PP II interesserer sig for. Et lille land, der ved nytårstid skyldte udlandet omkring 24 mia kr., og som hver dag i dette år vil forøge denne

gæld med 20 mill. kr., hvis da ellers nogen vil låne os pengene; et sådant lille land har ikke mange realistiske muligheder for at „stå af ræset“, som man siger. Vi har i virkeligheden bundet os selv til en politik, der først så hurtigt som muligt må bringe balance til veje og derefter i en række år ved et overskud må gøre det muligt at bringe gælden ned.

Den opgave bliver svær at løse, selv om vi fortsat opretholder en betydelig årlig fremgang i vor produktion. Men en alternativ politik, der ville søge at løse problemerne, samtidig med at væksten gik i stå, en sådan politik ville hurtigt vise sig at blive et eksempel på, at politik også kan være det umuliges kunst.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om international godstransport med motor køretøjer m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 61) findes i tidenden sp. 2816, udvalgets betænkning i tillæg B sp. 265).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om international buskørsel.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 62) findes i tidenden sp. 2816, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 265).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.